

!-ZACHYČENO-!

Rozhovor u večere s kanadsko českým hercem a režisérem
Ewanem McLarenem
čtete na str. 73

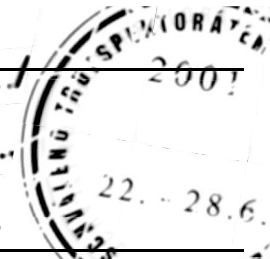

Black - Deckerovo řešení

Jediný způsob, jak na sebe krátkodobě upoutat pozornost studentů je vstoupit do třídy s motorovou pilou, doskákat ke katedře přes stoly a začít řezat do tabule.

c.j. 005 /

-!!!- / MM

DENÍK DĚTSKÉ SCÉNY

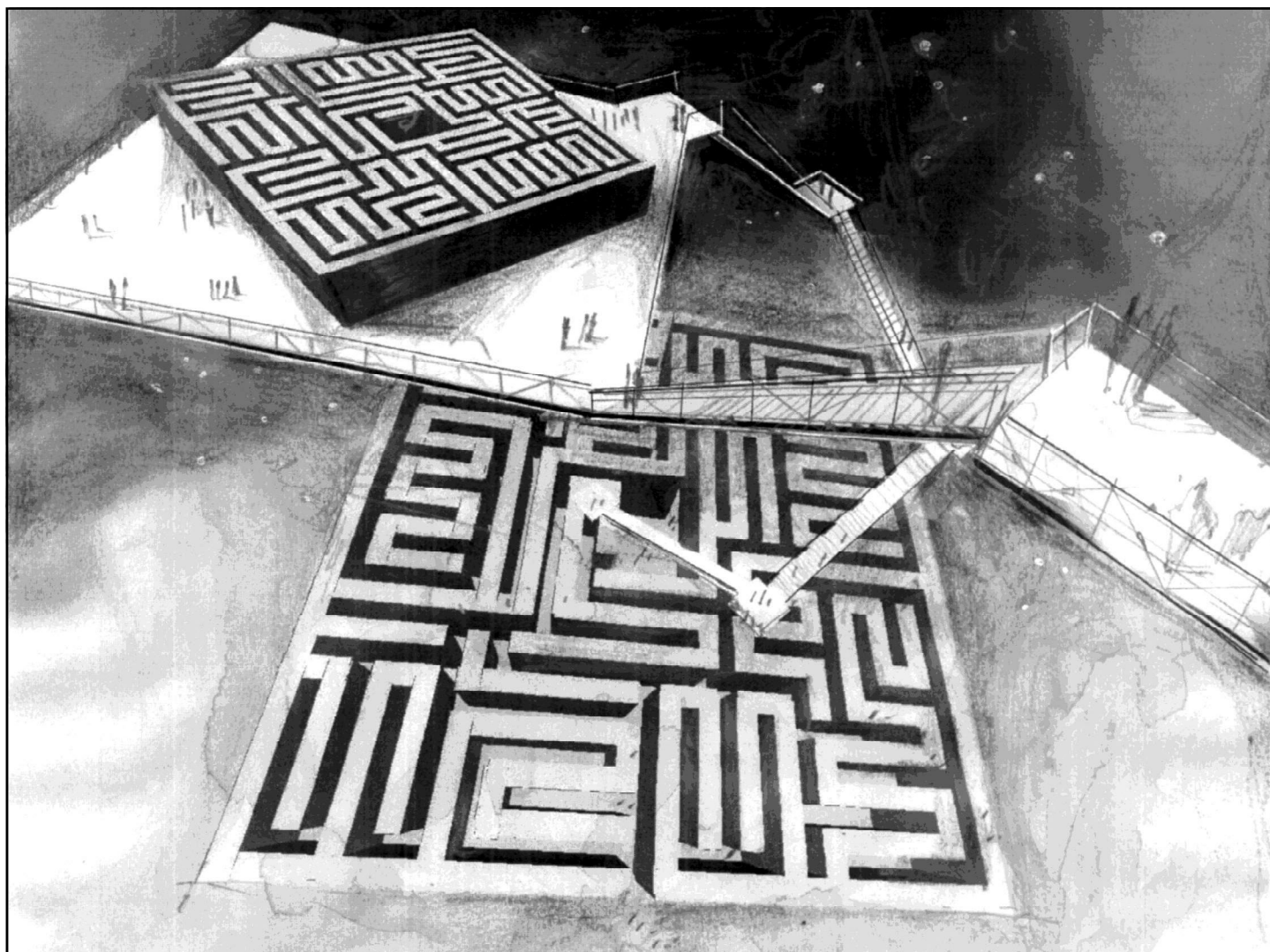
číslo - 5

ONE 22... 28. 6. - 2001

středa - 27. června 2001

c.j. -? - / MM

TRUTNOV

**Z MATĚJOVA
POKOJE**

1P/2ND

Už mě to přestalo bavit. Stále jen seděl u počítače a nevšímal si mě. Pořád dokola samé Matěji, nech to, neotravuj, nežer ty ponožky, nech paničku, kde je moje svačina.....jako bych za všechno mohl jen já, řekněte sami, jak to má člověk vydržet, když je pes. Kousnout pána si netroufám, možná by mi pak nedával ty výborné granule, co

někde vždy večer uloví. Chtěl jsem být aspoň blízko něho, když už si se mnou nechtěl hrát. Vlezl jsem si pod stůl, stočil se u té bílé podlouhlé bedýnky a lízal jsem mu ruku, kterou pořád cvakal na takovou šišatou věc s ocáskem. Už bylo světlo a u stolu s mým JPG seděla jen D7. Bylo mi nepohodlně a chtěl jsem se víc přitulit k páníčkovi. Něco cvaklo. Docela potichu. Najednou páníček a D7 zneklidněli, vstali a pořád se dívali na černý obdélník obrazovky. Pak pán zakřičel: „Matěji, ty potvoro, tys nám to vypnul!“ a už se na mě hmul. Nevím jak jsem to dokázal, ale když mě dohnal, šel se mnou chvíli běhat do parčíku a pořád si šeptal: „Doufám, že to bylo uložení“. Nechal jsem ho, protože běhání se

mi líbilo. Když jsme se vrátili do pokojíčku, byly hodiny osmkrát. A zase seděl s D7 u té bedýnky, oba zívali a byli na mě protivní. Rozrušilo mě to. Pořád telefonoval pán z tiskárny a ptal se, kdy už to bude. D7 řekla: „To nám pěkně teče do bot.“ Žádná voda tam nebyla, tak jsem to zařídil, stejně jsem už zas potřeboval. D7 ječela, vůbec nepochopila, že jsem jí chtěl udělat radost. Pán sháněl hadr. Hodiny byly půl. Pak už jsme brzy šli spát do Úsvitu. Měl jsem takovou radost, že jsem to nevydržel a na koberci u vchodu do Národního domu jsem udělal zase louži. Pán se moc zlobil a ještě dnes se mnou vůbec nemluví. To je psí život! Člověk se jednomu nezavděčí!

ONE 22... 28. 6. - 2001

deník dětské scény - Trutnov - 2001

NA KOBEREČKU

U

ONE 22. 6. - 2001

Otázky z dotazníku, jež dával svým přátelům v pařížských kavárnách Marcel Proust, jsme položili tentokrát členovi lektorského sboru přehlídky dětských souborů

Jaroslav Dejloví (řediteli ZŠ Třebíč)

Na který nejstarší okamžik svého života si vzpomenete?

Odehrává se v loutkovém divadle. Jsem na pohádce Zlatovláska a mám trauma z loupežníka, kterému praskají na těle obruče.

Které své vlastnosti byste oželel(a)?

Netrpělivost a důvěřivost.

Které povolání byste volil(a), kdyby vše bylo jen na Vás? (kdybyste nemohl(a) být tím, čím jste dnes?

Operním pěvcem nebo tanečníkem.

Která postava z historie je Vám inspirací, které si nejvíce ceníte a kterou byste vymazal(a)?

Inspiruje mě Karel IV. a vymazal bych všechny zlé a hloupé lidi.

Jaké ženské vlastnosti si vážíte?

Toho, že je to ženská. A nevážím si drbání.

Jakou strategii volíte při průchodu labyrinty svého života?

Já jdu do všeho bezhlavě a pak někdy trpce lituji svých kroků.

Do jakých dveří nevstupujete?

Kde cítím, že mě nemají rádi - do nepřátelských.

- POSVÍTILI - JSME SI NA

... seminář Slova a obrazy s podtitulem
Návštěva v dramaturgických předsiních
dětského přednesu a dětského divadla
(lektor - Jaroslav Provazník)

Přicházím pozdě, zaspal jsem. S provinilým výrazem, který beztak nikoho nezajímá, usedám v místnosti s označením UČEBNA 1 na židli. Pan učitel J.P. je shovívavý a není podrážděn mou nedochvilností. Pokusím se mu tu laskavost oplatit příkladnou pozorností k jeho výkladu.

Všichni se společně ohlédli „Za Ludmilou!“, vrátili se ke včerejšímu představení, dokončují rozbor, snaží si znovu připomenout detaily i zásadní momenty zdařilé inscenace. Seminář začal samostatně pracovat teprve v pondělí, protože jeho součástí byla přehlídka dětských recitátorů a rozborové semináře.

Na začátku další části si hrají. Hodný pan učitel si hraje také. Hra s označením „Slon, opice, kačena“ přináší do mnohdy vybledlých tváří seminaristů barvu a úsměv.

Do bujarého veselí, na židli usedajících si seminaristů, přináší J.P. tiskovou zprávu ze seriózního deníku, zachycující zmrtnýchstání jistého Rumuna, který jsa ve stavu opilosti (bylo 31. 12.), octl se v márnici, neboť jej již před tím lékař prohlásil za mrtvého. Z márnice však zmizel a byl nalezen bezradnými policisty živý u sebe doma, v kruhu svých nejbližších.

Prvním úkolem seminaristů, ihned po přečtení článku, bylo napsat bodový scénář, chronologicky seřadit názvy situací, nic nefabulovat, nevymýšlet, vycházet jen ze zadaného textu. V průběhu strukturované práce vznikly tři řady pěti živých obrazů, které byly v průběhu práce doplněny o jednoduché přímé řeči. Seminaristé měli několik možností, jakým způsobem příběh posunout a obměnit tím, že změni žánr. Celá fabule však musela zůstat nezměněná. Mohli si volit z těchto žánrů: detektivka, milostný příběh, horor, psychologická povídka a humorný příběh. Z této části semináře, vážený čtenáři, přinášíme Vám obrazovou reportáž:

Rekonstrukce: Osudný okamžik
(horor)

Ten by ušel!

Evžene!

Stjgkljdjldkjdf
(citoslovce násilného očekávání)

Uáááá...

A je to!

Po předvedení všech živých obrazů byla vedena diskuse o jednotlivých žánrech, jejich atributech a charakteristikách. „Detektivka je v podstatě matematický úkol...“, cituje J.P. Škvoreckého výrok a posléze vysvětluje, že je třeba být citlivý a co nejvíce vnímavý na literární text, aby se mohl stát dobrou dramaturgií budoucí inscenace. Rozdělujeme proces poznávání a rozkrývání literárního textu na čtyři fáze. První „dojmologická“ fáze je zpravidla nezbytným

předpokladem úspěchu, jde v ní o zaujetí a uhnězdění zájmu čtenáře v literárním textu, jde o fázi emotivní, která nevyžaduje vědomé pojmenování si příčin zaujetí čtenáře a nyní již dramaturga. Toto pojmenovávání, co nás na textu zaujalo, je až druhou částí bádání. Posléze, ve fázi třetí, bychom měli pochopit, jaké to zaujímá v textu místo, proč to tam je. Čtvrtá fáze je prozkoumáváním kompozice, architektury celého příběhu.

V poslední části semináře je pan učitel ještě hodnější a přívětivější. Bude seminaristům předčítat, dokonce povídku, která se stala předlohou pro dnešní odpolední představení. (Čte,

čte krásně, se zaujetím, možná by mohl do nějaké recitační soutěže.) Čte povídku Celé léto v jediném dni z knihy Kaleidoskop, kterou napsal Ray Bradbury. Tím naplňuje první fázi práce na rozkrývání textu, kterou ještě před přečtením povídky popsal.

Nastává další fáze. Seminaristé mají vyplnit krátký „dotazník“. Jaké vás při vzpomínce na přečtený text napadají zvuky, barvy, čichové vjemy, jaké jídlo a pití si v souvislosti s příběhem vybavíte, jaká slova, materiál a stavbu. Po asociativním hledání nastává práce vědomější, s textem v ruce, nejprve každý sám a po chvíli i ve skupinách, si seminaristé dělají poznámky, zapisují poznatky a postřehy, dělí je do pěti

kategorií: postavy, prostředí, děj, jazyk a ostatní. Prozatím neřeší, jak text zdramatizovat, přivést k jevištnímu tvaru. Jen se blíže seznamují s tím, co text obnáší. Přitom odhalují žánr příběhu, neboť to je nejdůležitější pro pojmenování mantinelů, kde se bude příběh odehrávat.

Pak přichází závěr.

Den v semináři byl zajímavý, a nic na tom nezměnil fakt, že jsem bohužel závěr neviděl ani neslyšel, usnul jsem. Pan učitel odpustí, také pracoval v redakci časopisu při DS, když se ještě jmenovala jinak. Zjistil jsem však, že v zítřejší části dílny se budou zabývat pohádkou, rozkrývají její zákonitosti a hledat co nabízí.

Trutspektor DP2

- POSVÍTILI - JSME SI NA

... od neděle probíhající dětskou dílnu
pro členy dětských souborů

Aktéři: Alejandra Peňa
Martin Plešek
Pavel Bednář
Jens Neumann
Místo: Trutnov, ZUŠ, park, ZUŠ
Účastníci: členové souboru
Hop-HOP Ostrov,
děti ze základní školy
v Jirkově

Pozorovatelka, trutspektorka DP, se dostavila právě včas. Houf všech výše popsaných odchází do parku. Mění své působíště z interiéru na exteriér. Počasí – značka ideál.

Dílnu vedou společně dva Češi a Holanďané. Část práce obstarává celá čtveřice – viz park, část česko-holandská dvojice (kombinace Martin – Alejandra několikrát vystřídána za Martin – Jens atd.). V parku se zaměřují lektori na „otevření smyslů“. „Zkuste nechat na sebe působit vítr, pokuste se cítit stromy, poslouchajte...“ Děti se rozdělují do dvojic, následuje klasická „slepárna“. Jeden vodí druhého z ruku po vymezeném prostoru, nechá jej poznávat hmatem, z cesty si každý přináší věc, která jej hmatově zaujala. Z parku odcházejí všichni mlčky.

V tanečním sále následuje několik her, zpočátku nonverbálně vysvětlovaných. Pak se skupina rozděljuje na dvě části. Jedna zůstává s Alejandrou a Martinem, druhá odchází do jiné místnosti s Pavlem a Jensem. Trutspektorka DP pobude 2,5 hodiny s prvním jmenovaným pracovním párem.

Děti usedají do kroužku, ukazují z parku donesené předměty. Za úkol dostávají přehrát (ne převyprávět) příběh svého předmětu (jak jej získali, kde ho našli, jeho „život“...). Část se úkolu zhostí, část váhá, neví, jak se zadání zhostit. Nenásilně je tato záležitost ukončena, děti přecházejí k ozvučení zmíněného předmětu. V místnosti, která se stává parkem si nacházejí místo, zavírají oči a vyluzují zvuky. Poté se, na pokyn lektora vydávají hledat podobné, příbuzné, zvuky.

„Zevnitř“ se jde postupně „ven“, cesta je plynulá. Děti jdou „parkem“, na úder bubnu se mají stávat objekty, osobami..., které na tomto místě mohou existovat, mohou se tam právě v této

chvilu vyskytovat. Přechází se na vytváření náhodných sousoší (opět z chůze na zvukové znamení), pak sousoší situovaných uprostřed kruhu. Děti jej mají po dotvoření pojmenovat. Padá slovo fotografie, od toho se odvíjí další. Opět po úderu bubnu děti vytvářejí fotografii, pojmenovávají osoby. Dalším stupněm je fotografie rodiny, kde by se neměla vyskytovat např. dvakrát postava matky, otce...

Vracíme se k „parku“ (když tak trutspektorka hovoří v 1.os. mn.č., myslí tím, že se zařadila do pracovní skupiny), výchozímu bodu úterní práce. Lektori rozdělují účastníky na dvě poloviny. Jedna několikrát vytvoří (opět z chůze, na úder do bubínku) obrazy objektů, postav v parku. Druhá si s nimi improvizuje. Lektori se ptají, jaké postavy, situace se v parku nejvíce objevily. Pak nechávají postavy setkat se u lavičky (židle) v parku (místnosti). Improvizované situace jsou krátké, některé vydařenější, jiné méně. Následuje diskuse o příbězích, které by se v obsazení decentně nahozených postav mohly odehrát. Děti

stručně převypráví několik příběhů, z toho se shodnou na třech, které ztvární a předvedou. Jako první přichází na řadu situace několika sprayerů, kteří v parku ničí sousoší. Poprvé je situace improvizované přehrána, následuje několik připomínek (park není parkem, chtělo by to víc stromů, zvuky...) a drobná struktura, která dětem pomůže udržet linii děje. Druhé přehrání. Opět čistění struktury. S dějem přehraným napotřetí jsou lektori spokojeni.

Přichází druhá skupina (Pavel, Jens), navzájem si přehrají výsledky dnešního dne. Práce je zakončena „sopkou“ (energetickým cvičením) a kroužkem, kde se každý s každým pozdraví a něco mu popřeje.

Z pohledu trutspektorky: Spolupráce českých a holandských lektorů (z KVD DAMU a Hogeschool vor de Kunsten v Utrechtu) prošla určitým vývojem. Od seznámení po společné vedení dílny. Sladění stylu práce vyžadovalo zvýšené úsilí, což trutspektorát oceňuje.

ONE... 6. - 2001

deník dětské scény - Trutnov - 2001

ODPOSLOUCHÁNO

Odposloucháno

....na čtvrtém diskusním klubu
pro seminaristy DS

Moderátorka: Jiřina Lhotská
Místo: KD Nivy
Přítomni: 27 seminaristů
agent JP
trutspektorka D7
lektor EMCL
Průběh akce: bez energie
Reakce: ospinkané
Čas: 17.20 - 18.50
Hodnocená představení:
Kniha džunglí

Sluneční osvit: 15 hodin (hurá!!!)

Příjemný sluneční osvit pravděpodobně silně zapůsobil na seminaristy a podpořil jejich sklon k lenošeni. Moderátorka JL měla velmi obtížnou pozici. Vhodně volenými dotazy musela neustále aktivizovat skleslé seminaristy a provokovat je k přemýšlení. Únava ležela na všech jak temná deka. Největší podporu měla u známého agenta JP a dalších 4 účastnic a 3 účastníků. Zbytek auditoria poslouchal a připojil se jen zřídka.

Kniha džunglí

DDS TY-JÁ-TR-CO? DDM Praha 7

Moderátorka JL nejdříve připomněla, že dramaturgie této inscenace pochází z pera V. a D. Martincových pro amatérský soubor dospělých a že obešla též několik profesionálních souborů. Je považována za kvalitní a nosnou. V tomto případě je scénář inscenačně pojednán jako velká režijní hra. První otázka zněla: jak jste tento pokus přijali? Odpovědi byly rozpačité (např.: zpočátku nadějně, potom útrpně). Mluví se o poněkud nepřehledném aranžmá, o tom, že děti nejednají, ale demonstrují. Srovnávalo se s Tomem Sawyerem a s Momo. Mluví se o silných situacích zaklíčováním v použité dramaturgii, které zůstaly nevyužity (např. vstup mauglího do hry - vlčí matka se ujme ještě ubožejšího tvora, okamžik, kdy Šér chán zabije bílého jelena a tím se proviní proti řádce džungle, fakt, že za smrt člověka bude zabít člověkem - a jeho boj s Mauglím jako vrchol). Jelikož pod použitými slovy chyběl vztah, děti „nežily“ v představení, utíkaly k vnější charakteristice postav. I děkovačky byla skleslá, bez energie. Často docházelo k překřikováním a hlasové forzi. Velké téma zůstalo ve slovech, nestalo se činem.

Celé léto v jediném dni

ZUŠ J. Kličky Klatovy

Nejožehavějším problémem bylo dle průběhu diskuse téma představení. Možností bylo shledáno několik: o šikaně, o obětinném beránku, o pomstě za déšť na nevinném člověku, msta slunce na zlých dětech, cizinec nepřijatý společností). Základním scénografickým prvkem byla igelitová

krychle, jejíž stísněný prostor neumožňoval upřesnit více jakékoliv z těchto navržených témat. Situace natlačení Margot do bedny byla technicky nezvládnutá. Kladem bylo použití hlasu z

O vrabci s ustríženým jazykem

Hudradlo Zliv

reproduktoru, který nám originálně sdělil poměrně dost potřebných informací. Další potíží byla interpretace závěru - udusila se Margot? zmizela? neumřela, ale odumřela? přizpůsobila se pak? Všichni se shodli na tom, že by byli zklamaní, kdyby vylezla.

Úvodní otázka zněla: Co působilo více - děti nebo příběh? Nakonec jsem se to vlastně nedověděla. Hledalo se trochu i téma - nešlo jen o sdělení příběhu, ale i o téma pro dospělého člověka - přebírání odpovědnosti za druhé? člověk se nemůže domluvit se sobě nejbližším člověkem? člověk marně celý život hledá porozumění? Pak padla řeč na plakátovost závěru, konec byl shledán příliš apelativním, agresivním směrem k publiku (za tímto názorem nestáli ale všichni). Příběh je zpočátku nastolen jako pohádka, pak přechází v realistický děj a končí jako mýtus - je to dle JP poněkud zneklidňující. V každém případě šlo o čistý tvar vytvořený s použitím jemných prostředků. Byla radost jej vidět, působil dnes jako pohlazení. Části debatérů vadil název pohádky - necítili se být překvapení skutečným ustrížením jazyka.

V 18.55 byl v auditoriu zjevný neklid, debata tedy byla moderátorkou ukončena (právě včas, než se začala točit v kruhu) a s větou A máme o čem přemýšlet! se všichni rozešli směrem k občerstvovacímu zařízením.

zaznamenala trutspektorka D7

ODPOSLOUCHÁNO

... 005

... na diskusním klubu s vedoucími souborů

Prolog

Jaroslav Dejl, takto předsedající letošního lektorského sboru, klidným až uklidňujícím hlasem přivítal tři vedoucí včera hrajících souborů: Radku Tesárkovou (1. Mauglí - TY-JÁ-TR-CO?! DDM Praha 7), Hanu Švejsovou a Evu Štichovou (2. Celé léto v jediném dni - Dámská jízda, ZUŠ Klatovy) a Mirka Slavíka (3. O vrabci s ustříženým jazykem - Hudradlo 3. oddíl, Zliv). Také dva skutečně nezávislí trut-spektoři zaujali strategická místa u dveří a naschodech "modrého salónku".

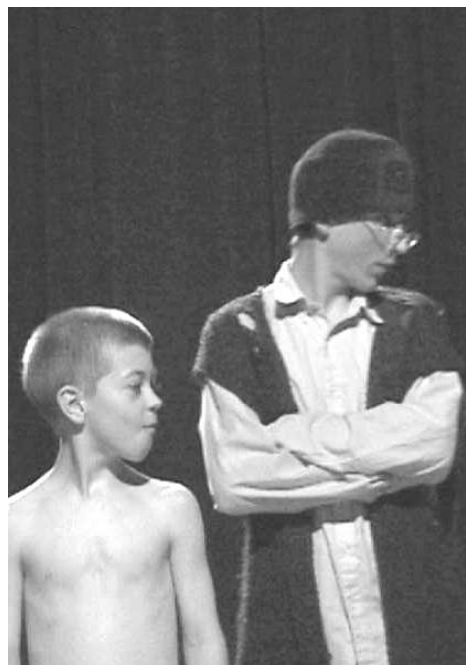
V úvodní řeči mimo jiné zaznělo:

- děkujeme vám za práci a hlavně vašim dětem za velmi zajímavé zážitky
- v diskusi není příliš času a tak to berte jen jako popovídání o viděném
- je to jen pozastavení nad současnou podobou práce souborů

Tajemník lektorského sboru představil vzájemně všechny přítomné (C3 a DP zůstali takticky v anonymitě)

připomenuto schéma rozhovoru:

A) geneze souboru – informace podával vedoucí příslušného souboru
 B) obecné vyjádření, třenice, doporučení, hledání pozitiv i negativ, resumé lektorského sboru

1/a

Mauglí byl pokusem propojit generačně hodně široké spektrum dětí. Mauglí naplnil představu o předloze, jež by mohla nabídnout smysl právě pro rozdílné věkové skupiny. Tyto předpoklady se v práci zúročovaly. Malé děti dostaly možnost velké hry. Starší si pojmenovaly téma "všichni jsme jedné krve". Cesta především k chórům šla od improvizací se zvuky a nástroji.

1/b

Lektoři otevřeli diskusi porovnáním dopoledního a odpoledního představení. Ocenili pokus o velké iluzivní divadlo se všemi (scéna, kostýmy, scénografie, světelná a zvuková technika atd.) divadelními náležitostmi. Šlo o dramaturgickou románu, o šikovnou dramaturgickou volbu vzhledem ke složení skupiny i diváckému přijetí. Podle padlých názorů by předloha patrně unesla ještě dramaturgickou úpravu (krácení). Lektoři se s otázkami věnovali příčinám jistého emocionálního chladu (jeden z lektorů si jej vysvětloval etologicky jako patřičný světu zvířat). Cesta k většímu emocionálnímu působení inscenace byla naznačována přes detailní a jevištně viditelné jednání v konkrétních situacích (přijetí Mauglího). Otázky se točily směrem k nejednotné stylizaci postav - více lidská (Akela, matka vlčice), více zvířecí (Skalní had) a tím nejednotné herecké práce na jedné straně vnější expresivní (Šerchán) a na straně druhé spíše vnitřní (matka vlčice). Otázku ztráty emocionality (soudržnosti s hrdinou) v sobě také nesla scéna donesení Mauglího do vlčí nory. Loutka a vlčí děti pod dekou oslabovaly diváckou účast. Několikrát zazněla ze strany lektorů upozornění na hlasovou hygienu (hlavně u Šerchána, který byl však oceněn za práci s tělem - ač dívka, byla schopna ovládnout prostor). Režijní zásah by také podle lektorů sneslo propojení zadního plánu (zvuky a vlnění) s plánem zvukovým, jež se v inscenaci překrývají až některá slova zanikají.

2/a

Soubor je spolu již delší dobu. Téma jinakosti vycházelo z aktuální zkušenosti v souboru (příchod nováčka do zaječité party) i zkušeností školních. Původně mělo jít jen o sadu lekcí, ale z improvizací se postupně vyvinul viděný tvar.

2/b

Lektoři velmi oceňovali vstupní obraz, ve kterém byl působivě vyjádřen chlad technologií i nehostinnost jiné planety. Jako inspirující a zajímavou posuzovali lektoři velkou koncentraci lidí na malém prostoru, což posilovalo obraz nehostinnosti Venuše. Výhrady zazněly však k použití reproduktoru v úvodu, hlavně v jeho ilustrativnosti. Vizualně to je velmi silná chvíle a je zbytečné ji oslabovat doslovností. Zajímavě a v řádu tématu se jevil reproduktorový komisi hlas učitelky, ale protože stejný hlas se ozval v úvodu

a v jiné roli, mohlo se vyznění poněkud oslabit. Celkově bylo představení vnímáno jako koncentrované, sevřené, i když sevřenost neumožnila více rozkrýt důvody odlišnosti Margot a tedy příčiny jejího konfliktu se spolužáky. Pevnější ukotvení postav, vykreslení základní charakterové výbavy by celkovému dílu přidalo na uvěřitelnosti.

3/a

Vedoucí vyložil smysl představení v tématu setkání lidí, jež jsou hodní sami za sebe, ale dají-li se dohromady, může to způsobit katastrofu. Tuto japonskou pohádku hodlalo Hudradlo využít k práci především na slovním jednání. V inscenaci je zapojen celý oddíl, role se představení od představení střídají.

3/b

Lektoři oceňovali hereckou vybavenost a schopnost skutečně jednat slovem, být ve vzájemném kontaktu. Hlubběji se diskutovalo postavení vypravěček a jejich vztah k dění (neutralita vers. zúčastněnost). Konstatováno bylo též, že dětská diváci se na představení hodně bavili, fandili a šli s ním.

Další slova byla především slova chvály a uznání práci Hudradla.

Epilog

Celková atmosféra sezení byla vstřícná a ohleduplná (po celou dobu se kuřákům nedovolilo kouřit).

Trutnspektor C3

v s t u p s t a r š í m 1 8 - t í l e t z a k á z á n

Kdo je kdo ?

DdDd, Děčín

Vrtule, 3. ZŠ Slaný

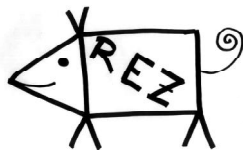
VR TULE OSKARKY

[illegible]

Přesto hledáme správná slova ⇒ SNAD?

Mamirko, MAMI !!

hraje pod vedením ... přestavení OSKARKY středa ND

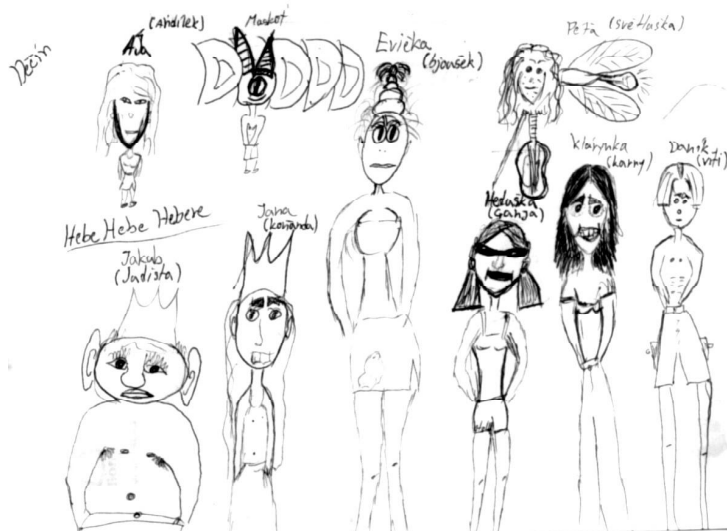
Větrník

Někde mezi vámi se potulují dva příběhy. Každý komu se dostane do rukou, může mu číst – jednu větu – připsat. Neobávejte se, nejde o „letadlo“, ani o „Pětkrát opiš a pošli, jinak tě stihne neštěstí, jako se to stalo Oliencovi Gruas z Bolívie, který dopis neopsal (ani jednou) a neposlal, umřela mu celá rodina, neudělal maturitu, pošly mu všechny skaláry, dům mu shořel a vyrostl ze všech šatů a bot... Jde jen o jedno. Dopsat příběh.

Jeden má začátek pěkný, druhý... také. První věta prvního budoucího příběhu zní: „Přeji le.“ Konec a průběh děje je dosud neznámý. Běhá někde mezi nebem a zemí. Jeho osud je ve vašich rukou (a to doslova).

První věta druhého příběhu zní: „Osmdesát tři jich bylo na stropě.“

Chcete-li nechat oba příběhy otisknout, obraťte se s papírem na redakci, která převzala včera pojmenování **RED-AKCE**

hrají pod vedením ...

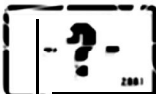
HEBE, HEBE, HEBERE /středa, kino/

P R Ů V A N

č. 5

vstup starším 18-ti let z akázán

Dokonale prověřeno

O Hebe, hebe, hebere
aneb odpověď na dopis ze šuplíku

V Olomouci 29. listopadu 1996

Milá Jano,
udělalo mi radost, že se Ti líbil text Hebe hebe...

Kdysi jsem na tom začala s jednou skupinou dětí dělat, ale protože jsme současně posílali tenkrát i po něčem jiném, nevyšlo to. Později jsem si říkala, že asi právě tyhle děti /vlastně byli tenkrát kolem 13-14 roků/ neměly mezi sebou kluka, který by utáhl roli Matěje. Moc ho převálcovaly holky, které dělaly čarodějnice a králku a i některé vojáky. Prostě to nebylo ono a nakonec jsme udělali císařovy nové šaty....

Kdyby ta pohádka jednou mohla spatřit světlo světa na jevišti, udělalo by mi to dobře.

V Trutnově 26.6.2001

Milá Milado!

Posíláme Ti pozdrav z Trutnova.

Škoda, že jsme to nestihli dřív.

Věříme, že jsi v duchu s námi, že máš radost a že nám držíš palce!

Panzytrat® 25.000
Exokrinní pankreatická insuficience

PASTERIZOVÁNO
PRO DNY 22. - 28. 6.

Panzytrat® 25.000
Exokrinní pankreatická insuficience

DESINFIKOVÁNO
DERATIZOVÁNO

Aneb okluzní průlet skrze úterní představení nejprve s Oskarkami z Vrtulí z 3. ZŠ ze Slaného, poslední průlet (představením Havrane z kamene) s DDS TY-JÁ-TR CO?

1) Kniha džunglí – DDS TY-JÁ-TR CO?, DDM Praha

Oskarky: Docela hezký, ale hrozně dlouhý. Dobře vymyšlená hudba, masky, kostýmy. Byli pořád v roli – herecké výkony dobré. Nepochopila jsem, co znamenala konstrukce z trubek – jejich sídlo? Špatně bylo rozumět Balúovi, mladší děti mluvily potichu. Obsah byl dobrý, zlepšit by možná chtěla výslovnost.

2) Celé léto v jediném dni – ZUŠ J. Kličky Klatovy

Oskarky: Zajímavě udělaný, dobrý nápad. Hodně málo mluvili, převálcovala to hudba. Nejzáživnější byla část při východu slunce a při tom, co provedli Margot. Bylo to až moc vymyšlený. Líbil se mi začátek, jak stáli v té igelitové místnosti. Nepochopila jsem, kdo ti lidé byli. Myslím, že by

měli důležité věci vypíchnout, věci, které se odehrávají v pozadí, by měly být méně výrazné.

3) O vrabci s ustříženým jazykem – Divadlo Hudradlo Zliv – 3. oddíl

Oskarky: Představení bylo hezký, roztomilý, vtipný. Děti mluvily srozumitelně.

4) Havrane z kamene – ZUŠ (Žerotín) Olomouc

TY-JÁ-TR CO?: Představení bylo zvláštně provedené. Docela se mi líbilo, bylo tam hodně zajímavých prvků, např. hraní se vším – s látkou... Jednoduchý, ale vystihovalo to všechno. Pěkný byl tanec čarodějnic. Zajímavé pro mě bylo spojení loutek a lidí. Líbilo se mi spojení loutek a lidí, loutka byla hlavní, herci doplněk. Osvětlení mi přišlo zmatečné. Náročné téma podle mě nebylo úplně nejlépe zpracované... Objevily se zbytečné dramatické pauzy. Dobrý nápad se stínohrou, kontrasty dobra a zla. Každá role měla svou povahu dobře zpracovanou. Čarodějnice měla pěkný hlas.

Vzkaz holandských lektorů účastníkům dětské dílny

Children!
in these children's eyes
the world shines
with patience a joy -
we enjoy too
much playing with
you
you have tamed us.
WISHING YOU LOVE
IN ALL THAT YOU DO

Reakce

Tímto bychom chtěli reagovat na kritiku představení DDS TY-JÁ-TR CO? „Kniha džunglí“, která vyšla v nultém vydání Deníku. Kritika se nám zdá velmi neobjektivní, autor se zde zabývá, podle našeho názoru, zcela nepodstatnými detaily, které nenarušují chod a význam představení.

DDS TY-JÁ-TR CO?

B.I.B.L.I.O.V.A.K

Bibliovak = jakýkoliv vak, sak, taška nebo batoh či jiné zavazadlo, jež nese alespoň jednu knihu. *Bibliovak se rodí zpravidla cestou mezi regály knihkupectví.*

ONE 22... 28. 6. - 2001

Aby se i vaše zavazadlo mohlo stát „bibliovakem“ nabízíme Vám inspiraci z polic místního knihkupectví, jež najdete v přízemí obchodního centra na Horské ulici (vede dolů od náměstí Krakonošova náměstí).

Protože má letošní Dětská scéna výrazně mezinárodní nádech, dovolte, abychom i my k tomu přispěli dnešní biblioinspirací.

Hedvábný manšestr

(Gutenbergova čítanka moderní britské literatury – *The Gutenberg Reader of New British Fiction*)

Půvabně a se všemi nakladatelskými náležitosti vypravená kniha v kapesním formátu přináší reprezentativní výběr významných současných britských prozaiků. Vedle těch hodně

GUTENBERGOVA ČÍTANKA MODERNÍ BRITSKÉ LITERATURY

Hedvábný manšestr

THE GUTENBERG READER
OF NEW BRITISH FICTION

známých (Salman Rushdie nebo Ian McEwan) jsou zde i jména, která jsou u nás zatím méně v povědomí. Zajímavé může pro laskavého čtenáře být i etnická pestrost vybraných autorů od anglosasů po autory vzešlé z prostředí přistěhovaleckých minorit (Kazuo Ishiguro nebo Romesh Guneseckera). Každá ukázka v anglickém originále je zrcadlově doplněna českým překladem, medailónky autorů a výběrem dalších doporučených titulů, které byly v posledních desetiletích přeloženy do češtiny. Jako inspirační

ukázku nabízíme drobnou část úryvku z historického románu **Vášeň** lesbické autorky Jeanette Wittersonové.

„Její jinakost literární však není ostentativně sexuální, nýbrž se zakládá hlavně na suverénním jazyce, který je schopen tu přerušit dějovou lini zcizovacím efektem mýtu, pohádky, či kvaziivědeckého pojednání, tu plynule přeskočit do úvahy, která nikdy nejde daleko pro trefnou metaforu.“

...Mně se však má anonymita zamlouvala. Ve vsi měl každý celý houf příbuzných, s kterými se mohl vadit a o nichž všechno věděl. Já si o těch svých spíral báhorky. Byli takoví, jaké jsem je chtěl mít, záleželo to jen na mém rozmaru.

Díky maminčině úsilí a našemu faráři, který oprášil své dávné znalosti, jsem se naučil číst v mateřštině, latině a angličtině, vyučil jsem se aritmetice, základům první pomoci, a protože si důstojný pán ke skrovnému platu přilepšoval sázením a hraním, znal jsem rovněž kdekakou karetní hru i jak fixovat. Nikdy jsem mamince neřekl, že má dutou Bibli a v ní paklík karet. Někdy si ji omylem vzal na mši, a to pak bylo vždycky čtení z první kapitoly knihy Genesis. Lidé ze vsi si mysleli, že má pan farář zalíbení v příběhu o stvoření světa. Já bych byl radši, kdyby byl zaniceným jezuitou, pak bych se spíš domohl vytržení, které k víře potřebuji.

Zeptal jsem se ho, proč se stal knězem, a on na to, že když už má člověk pod někým pracovat, pak nejlépe pod šéfem, co je věčně pryč.

Rybařili jsme spolu a on mi ukazoval děvčata, na která měl zálsk, a naváděl mě, ať je svedu za něj. Ale já ho nikdy neposlechl. Ženu jsem poznal až pozdě, jako můj otec.

Když jsem rukoval, maminka neplakala. Plakal Claude. Dala mi svou malou Bibli, tu, co ji měla už tolik let, a já jí slíbil, že si v ní budu číst....

NAŘÍZENÍ TRUTSPEKTORÁTU

KLIDNÉ SNY!

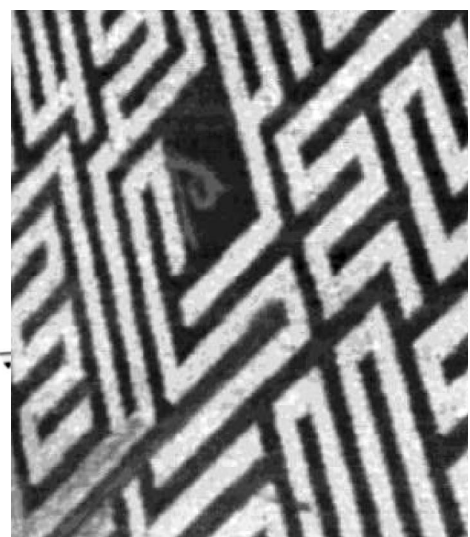
Č.J. MM/21-2006/01

J.A. Komenský - Labyrint světa a ráj srdce

Čtení čtvrté

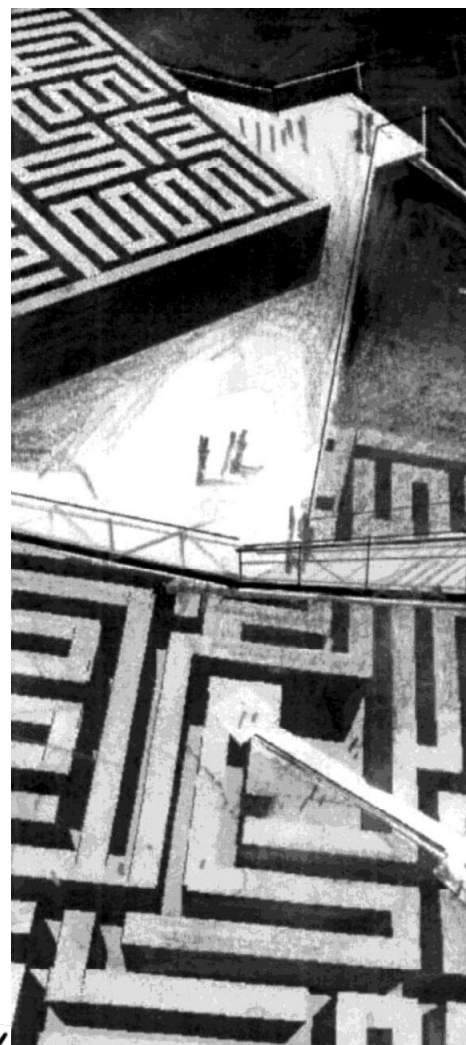
Kapitola XXV

Způsob rozkošných světa

Všezvěd dí: „Podmež tedy zhůru, tam jinakší věci uhlédáš, slibujit, samy rozkoše.“ I vejdem se po schodech do první síně; a aj, tu loží, měkkými peřinami postlaných, visutých a kolíbavých, několik řadů, po nichž se někteří váleli, služebníků s oháňkami, vějíři a jinými nástroji k všelijaké službě hotových plno vůkol sebe majíce. Vstával-li který, ruce se hned ze všech stran podkládaly; oblékal-li se, ne jiná než hedvábná měkká roucha se podávala; bylo-li kam přejítí potřebí, na stolicích polštářů postlaných přenášeli. „Nu, tu, hle, máš pohodlí, jehožs hledal,“ dí tlumočník. „Co nad to žádati můžeš? Tak mnoho všeho dobrého mítí, aby se o nic nestaral, ničeho nedotýkal, co duše ráčí, všeho hojnost měl, a ani zlému větru na sebe vanouti nedal, není-li to blahoslavená věc?“ Odpověděl jsem: „Ovšem, žeť tu hned veseleji než v dolních těch mučirnách: ne všechno mi se však i tu podobá.“ „Co opět?“ řekl on. A já: „Že ty lenochy s vypouklýma očima, dutou hlavou, oteklym břichem, nedotklivými oudy, jako bolavým vředem, vidím; zavadí-li kde, neb se kdo oň otře, neb na něj odporný vítr zavane, hned mu zle. Stojatá voda hňuje a smradí se, slyšával jsem, tuto pak toho příkladu vidím. Také tito života nic neužívají, poněvadž ho přespějí a přezahájí: nic to pro mne není.“ „Divnýs ty filozof,“ dí tlumočník.

A vedou mne na druhou síň, kdež já očím a uším plno vnady spatřím, zahrady rozkošné, rybníky a obory, zvěř, ptactvo, ryby, muziku všelijakou libou a tovaryšstva veselého houfy: ani sobě skáčí, honí se, tancují, štvou, fechtují, hry provodí a nevím, co víc netropí. „Toto není stojatá voda,“ dí tlumočník. „To pravda,“ díím já, „ale nech mne, ať sobě na to hledím.“ Podívaje se pak, řekl jsem: „Vidím, že se žádný těch kratochvílí nenají a nenapije: nýbrž unavě se každý běží v stranu, jiným zase něčím vyrazení hledaje. Malá mě se to zdá rozkoš.“ „Hledáš-li tedy v jídle a pití rozkoše,“ dí on, „podme sem!“

2001

VSTUP POVOLEN

Autor básně, rodák z Jelení Gory, je od 1.5.1856 nezvěstný. Zmíněného dne se mu podařilo opět překročit státní hranici, opět svou milou a o pět minut později opět zmizet. Policejnímu sboru se po několika hodinách usilovného pátrání podařilo zadržet jen Andrzeje v ruksaku. V jeho útroběch byl nalezen kompas, jedna tužka, zápalky (celkem 6) a milostná báseň opěvující krásy českého podkrkonoší.

Andrzej Krakrzewskij

(z polského originálu „Kluczko, kluczko, klucziczko“ volně přebásnil Matěj)

Klika

Kliko, kličko, kliko,
má dívka - krev a mlíko.
Za ranního kuropění
klika v ruce stále není.
Kliko, kličko, kliko!

Kliko, kliko, kličko,
nezasíněj, svíčko!
Za ranního svítání
ruky chvění, klepání -
kliko, kliko, kličko!

Kličko, kliko, kliko,
moc mě bolí břicho,
hlava, nohy, záda -
proč mě nemá ráda?
Kličko, kliko, kliko!

ONE 22. 6. -

- NALEZENO -

U SOUSEDŮ

Na tomto místě bychom vám rádi nabídli trochu, třeba pedagogické, inspirace z bohaté studnice současné pedagogické literatury. Lze tento koutek brát jako možná osvěžení, možná jen jako ukázkou toho, jak se o podobných věcech, o něž i nám při našem "dramatickém" snažení jde, přemýšlí v jiných souvislostech. Tentokrát nabízíme pohled německých sociálních pedagogů.

Horst Belz a Marco Siegrist

Klíčové kompetence a jejich rozvíjení

(Východiska, metody, cvičení a hry)

Vstup pátý

Samostatnost a výkonnost

Zásady samostatnosti a výkonnosti:

- Samostatnost a výkonnost jsou nezbytné pro lidskou existenci.
- Tyto schopnosti nelze rozvíjet bez vhodných podmínek.
- Musíme být schopni poznat hranice výkonu.
- Pozitivní zkušenosti podporují snahu o osvojení těchto schopností.

001

■ Tíseň, obavy a tlak jsou kontraproduktivní, brzdy ochoty k výkonům a jejich motivaci.

■ Přiměřené vypořádání se s konflikty zvyšuje výkonnost jednotlivce a je součástí samostatnosti a odpovědnosti za sebe samého.

Řešení konfliktů:

„Konflikty vznikají zřídka bez příčiny a náhle. Mohou sice propuknout překvapivě, avšak mají, když se podíváme důkladněji, ve většině případů delší historii vzniku a dobu vývoje. Mnohé konflikty je možno vyústit v relativně raném stadiu ještě před jejich propuknutím, ale jsou z mnoha různých důvodů příliš dlouho „zametány pod koberec“. Svou úlohu zde hraje individuální chování osob zúčastněných v konfliktech, nedostatky v komunikaci a často i skupinová ideologie postrádající harmonii.“

Symptomy, které signalizují konflikty:

- komunikace mezi zúčastněnými se zhoršuje, tzn. stává se škrobenější a formálnější,
- přibývá drobného popichování a řevnivosti
- stále častěji se objevují rozdílné názory na vyskytující se problémy, častěji dochází k hádkám kvůli maličkostem
- místo řešení problémů se hledají viníci
- lidé se stále více odvolávají na pravidla a nařízení
- nutné formality jsou na prvním místě
- hlavní věcí nejsou věcné problémy, nýbrž myšlenky na to, jak si to spolu vzájemně „vyřídit“
- všichni zúčastnění jsou frustrováni
- efektivita práce se vytrácí

KARTOTÉKA

DS 2001

206
OBSTÁHNĚTE

OPRAVNĚNÍ K VEDENÍ

TRUTSPEKTORÁT
SCHVÁLENO

DNE ... 6.2001

DNE 22. 28. 6. - 2001

Příjmení:	Peňa
Jméno:	Alejandra
Vlasy:	tmavší, jeden šedivý vlas
Barva očí:	hnědá
Barva stěn koupelny:	žlutá
Oblíbená barva ponožek:	modrá
Oblíbený drahý kov:	stříbro
Uzvedne do výše 1 m hmotnost:	1000 kg
Za 24 hodin ujde:	1 km
Večeře pro dva za 55 Kč:	guacamole aneb avokádovou pomazánku

PROVĚŘENO

TAJNÉ
Z ARCHIVU

Vydal: Trutspektorát

6. - 2001

207
OBSTÁHNĚTE

OPRAVNĚNÍ K VEDENÍ

DNE ... 6.2001

DNE 22. 28. 6. - 2001

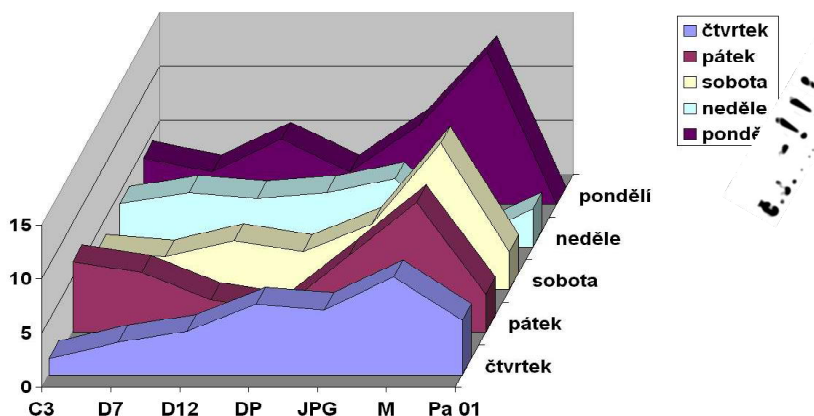
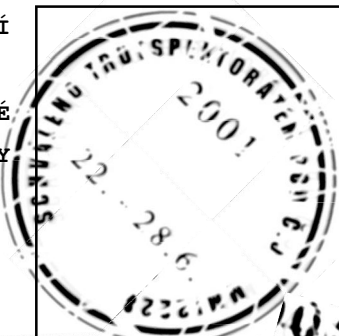
Příjmení:	Neumann
Jméno:	Jens
Vlasy:	blond
Barva očí:	modrá
Barva stěn koupelny:	oranžová
Oblíbená barva ponožek:	modrá
Oblíbený drahý kov:	dřevo
Uzvedne do výše 1 m hmotnost:	0 kg
Za 24 hodin ujde:	k dalšímu parku
Večeře pro dva za 55 Kč:	míchaná vajíčka na cibulce, posypaná sýrem

TAJNÉ

Vydal: Trutspektorát 27.6.2001

REDAKČNÍ
GRAF
SPÁNKOVÉ
AKTIVITY

středa - 27. června

!-ZACHYČENO

2... 28. 6. - 2001

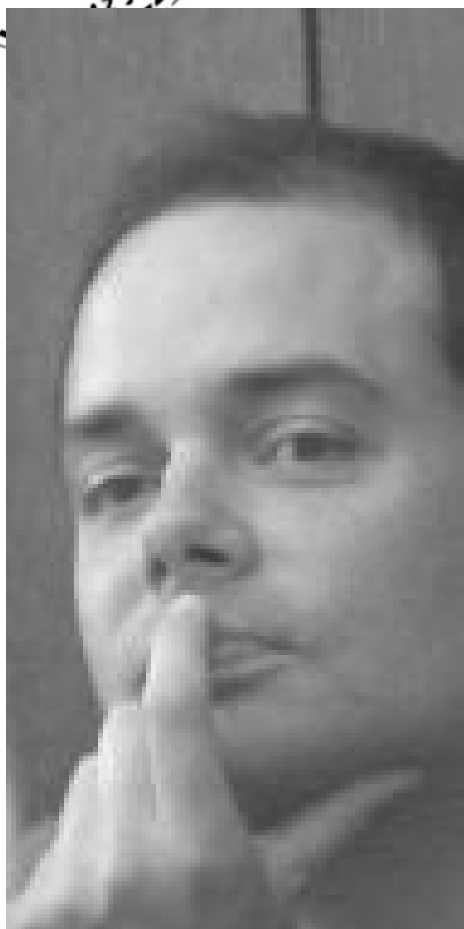
!-ZACHYČENO-!

DNE ... 6.2001

2001

2... 28. 6.

e.j. 005/

Rozhovor u večere s kanadsko českým hercem
a režisérem

Ewanem McLarenem

Můžeš na úvod, Ewane, přiblížit svou genezi
"kanadsko - českého režiséra"?

Já jsem vystudoval v Kanadě vysokou hereckou školu, ale když jsem ji dokončil, měl jsem za to, že mám ještě málo životních zkušeností, abych někde začal vyrábět divadlo. V té době jsem se dozvěděl, že je možné jít učit do Evropy angličtinu. Byla to taková zajímavá doba, celý svět se proměňoval a já jsem chtěl být u toho. Proto jsem už v 90. roce přijel do Prahy. Začal jsem tu učit anglicky. Učil jsem i v Artamě. Pak jsem hrál v představení Horké to někdo rád divadla Ypsilon. Díky tomu jsem začal pak i sám režisovat. Udělal jsem několik představení v Řeznické, v Labyrintu, v Rokoku a v Dlouhé. Asi nejraději jsme měl

představení Úplné zatmění, které jsem dělal s Karlem Rodenem (to se hrálo několik let). Byl jsem také u zrodu první anglicky mluvící divadelní skupiny Mystery Loves Company. Původně jsme chtěli pracovat na společných česko - anglických projektech. Takovým projektem bylo například představení Král jelenem, které jsme dělali společně s Kašparem. Jenže pak se MLC začala postupně stávat pouze takovým krajanským divadlem pro cizince v Praze. Já už se jim pak začal vzdalovat. Ale teď se v MLC vyměnili lidi ve vedení a začalo to zase vypadat, že by se mohli vydat právě na tu cestu, která mi připadá smysluplná, cestou mezinárodních projektů i s českými herci a režiséry. No, necháme se překvapit.

A co děláš nyní?

Postupně jsem dospěl k rozhodnutí, že se budu věnovat spíše produkční činnosti. Řekl jsem si, že budu užitečnější, když budu vytvářet prostor pro špičkové umělce, že jim budu vytvářet potřebné podmínky pro jejich práci. Chtěl bych se věnovat samostatným mezinárodním projektům. Taký proto jsem v posledních třech letech pobýval více v Kanadě. Byl jsem tam právě kvůli produkci na stáži a kromě toho jsem doma v Calgary dva roky po sobě produkoval velký měsíční festival alternativního divadla, tance a hudby. Jsem přesvědčený, že jako producent nebo produkční budu užitečnější. Ale určitě budu dělat projekty nezávislé na stálých scénách nebo stálých institucích. Něco v tom směru, co dělá divadlo Archa nebo nově otevřené divadlo Ponec.

Ewane, jaká je tvá zkušenost s dětským divadlem?

V Kanadě je také divadlo s dětmi hodně rozvinuté. Je to hlavně ve školách základních a pak hlavně středních. Děti si volí drama nebo

školní divadlo z nabídky volitelných předmětů. Třeba já jsem byl divadlem na střední škole tak pohlcen, jak říkáme v angličtině: "byl jsem kousnut divadelním broukem", že jsem se musel v posledním ročníku hodně koncentrovat, abych odmaturoval. Ale vyšlo to.

Máme také v Kanadě přehlídky, ale není to propojeno s tolika vzdělávacími akcemi pro pedagogy a vedoucí souborů. Pro kanadské učitele jsou zas jiné workshopy a kongresy, přehlídky jindy. Možná by to bylo zajímavé i tady. Třeba kdyby tu děti měly takové fórum, kde by spolu mohly mluvit, aby ta přehlídka byla víc o setkávání dětí. A mohlo by to být i moderováno někým dospělým a nebo by tam klidně mohl být i nějaký dospělý lektor.

Přiznám se, že mne teď dětské divadlo zajímá víc i z toho důvodu, že od té doby, co jsem se stal otcem (syn Nikolas 11 měsíců), je pro mne důležité starat se o to, jaké možnosti tu děti mají a jaká péče jim je věnována. Již dříve jsem si všiml, že se tu s dětmi hodně pracuje, že jim je věnováno hodně pozornosti. I teď vidím, že se v dětech a v tom, co už teď umí, ukrývá velký potenciál pro budoucnost divadla. Myslím tím jak

uměleckou budoucnost, tak budoucnost poučeného a vnímavého diváka. Jedním z momentů, které mě nasměrovaly sem už jako lektora jazyka, i teď jako možného producenta, je skutečně vysoká kulturnost téhle země. Tahle přehlídka mě ubezpečuje v tom, že to může pokračovat. Jedna věc mne však překvapila, jak se tady k představením přitupuje intelektuálně, jak se všechno rozebírá tak kriticky. Už jsem se vyrovnal s tím, co si děti v Deníku přečtou o své práci, ale ze začátku jsem tím byl, přiznávám, až zaskočen.

Úplně na závěr Ewane, pořád mi vrtá hlavou, jak se rozhodne člověk v Calgary k cestě do Čech?

Moc jsem toho předem nevěděl. Ale moje maminka má už dlouho ráda Dvořáka a já jsem jako malé dítě hrál ve hře Ze života hmyzu bratří Čapků, tedy v angličtině. Cítil jsem nějak, že v tehdejší Československu je skutečně silné kulturní prostředí.

PÍLOHA

6. - 2001

SOUTĚŽ

Tak náročnou soutěžní otázku, jakou vám pokládáme tentokrát, jste ještě neřešili. Všichni si pleteme města Trutnov a Turnov.

Kdo si ovšem zmíněná města spletl v roce 1734 a způsobil tak mezinárodní historický kolaps?
Jaké události následovaly?

Nápověda:
žena...potomstvo: Jan, Jáchym, Karel, Katrin, Cyril, Olín....kůň....dům....dopis....pohřeb.

Pakliže napíšete do dnešního večera, tj. do 18.30, odpověď na zmíněný dotaz a vhodíte jej do krabice s příspěvkem Redakce Deníku dětské scény, máte možnost postoupit do dalšího kola. Nemusíte se lekat zdánlivé otázky pro historiky – experty. Odpověď je velice snadná. Na vítěze čeká kniha.

DESINFIKOVÁNO
DERATIZOVÁNO
SCHVÁLENO
DNE 22. 6. 2001

Oznámení, výzva!

Vážení, včera se jedné ze seminaristek semináře „A“ ztratila mezi 20:00 – 23:00 hodinou hnědá peněženka obdélníkového tvaru. Prosíme poctivého nálezce, aby peněženku přinesl do redakce. Děkujeme.

Legenda:
SLŠ – Střední lesnická škola
MěÚ – Městský úřad
ND – Národní dům
Kino – kino
ZUŠ – Základní umělecká škola

DNE 22. 6. 2001

CO DNES A CO ZÍTRA

středa 27. 6. 2001

7.30 - 8.15 snídaně - soubory, seminaristé
8.30 - 12.30 dětská dílna (soubory) - I
- II

semináře pro dospělé
= seminář A
= seminář B
= seminář C
= seminář D

9.00 - 11.30 5. blok vystoupení souborů
představení pro veřejnost
(viz odpolední blok)

12.30 - 13.45 oběd - soubory, seminaristé
14.00 - 16.30 5. blok vystoupení soubory

* Oskarky

Vrtule, 3. ZŠ Slaný

* Slavík

Divadlo Hudradlo Zliv - 4. oddíl

* Hebe, hebe, hebere

DdDd ZUŠ Děčín

17.00 - 18.45 diskusní klub pro seminaristy
17.00 - 18.45 diskuse lektorského sboru s vedoucími souborů
18.45 - 20.00 večere - soubory, seminaristé
20.15 večerní představení

* Černošská pohádka

Divadlo Drak Hradec Králové

ZUŠ-1
ZUŠ-2

ND-1
MěÚ
Nivy
ZUŠ-D
ND/
kino

ND

kino

kino

MěÚ
ND-S

ND

čtvrtek 28. 6. 2001

7.30 - 8.15 snídaně - soubory
8.30 - 12.30 dětská dílna (soubory) - I
- II

semináře pro dospělé
A, B, C, D

12.30 - 13.30 oběd - soubory

ZUŠ-1
ZUŠ-2
ND-1/MěÚ
Nivy/ZUŠ-D

DNE 22. 6. 2001

Zájem o Dětskou scénu projevují žáci a učitelé základních škol

PŘEHLÍDKA / Úspěšní recitátoři, divadelní, recitátorské a loutkářské soubory v České republice představují svůj um a společně s lektory diskutují o umění.

■ JANA MUDROVÁ
■ ALEŠ VANÍČEK

Trutnov - Nejlepší recitátoři a divadelníci dětské kategorie mají za sebou další den Dětské scény 2001.

Čtveřec svůj deník

Jejich práci v dílnách, klubech a seminářích i samotném vystoupení se snaží od patky neúnavně a poutavě monitorovat redakce Deníku dětské scény. Zajímavé postřehy, názory a rozhovory například v rubrikách Na koberečku. Pořídili jsme si na Odposloucháno či třeba Průvan si mo-

hou denně přečíst nejen účastníci, ale i třeba trutnovští diváci, kteří měli to štěstí a dostali se na některý z představení.

Zájem o současnou umělecké dění v Podkrkonoší je podle slov ředitelky Domu kultury Ziny Rýgrové velký. "Svou touhu vidět divadlo projevily hlavně základní školy, kterým jsme podle kapacit umožnili přítomnost na dopoledních představeních," podotýká Zina Rýgrová. Pro Dům kultury je pořádání velké akce zatěžkávací zkouškou.

"Úkolu jsme se zhostili po druhé, po loňské Dětské scéně nás organizátoři opět oslovili.

Jsem ráda, že se jim tu líbí. A chci také poděkovat Městu Trutnov za finanční podporu," dodává ředitelka. Na další hodnocení akce, která bude pokračovat až do čtvrtka, moc času nezbyvá. Stále je co zařizovat. Účastníkům se jako "pečovatelky" věnují i některé studentky gymnázia.

Oblíbený lektor z Ugandy

Programově je Dětská scéna 2001 nesmírně nabitá. Každou hodinu se něco děje, ať už v prostorách Střední lesnické školy, Národního domu, Kině Vesmír, v sále městského úřadu či v Základní umělecké škole.

A tak aspoň jedno zastavení. Zajímavý pohled na učební metody ve vzdálené Africe poskytl včerejší seminář v malém sále městského úřadu, který vedl ugandský pedagog a divadelní režisér Frank Katoola.

Tematicky bylo setkání zaměřeno na práci s dětmi z jejich vlastní perspektivy, z jejich vlastního úhlu pohledu. "Vzájemné sblížení a pochopení výrazně zkvalitňuje společné snažení a pomáhá vzbudit v dětech nadšení a schopnosti, které přesahují možnosti dané tréninkem," míní lektor.

Deník dětské scény - Trutnov 2001. Číslo 5.

Redakce: Roman Černík, Iva Dvořáková, Anička Trčková, Zdeněk Dlabola, Pavel Kocych. Foto: Zdeněk Fibír. Tisk: Ofset Úpice. Redakce sídlí v Národním domě. Uzávěrka - 27.6.2001 v 0.35. Vychází - 27.6.2001 v 12.00. Náklad - 300ks.

SCHVÁLENO